

Sundhedsministeriet har regulering, Boligministeriet har regulering og så fremdeles.

Det, der er pointen med dette lovforslag, er, at disse regler rent faktisk bringes i anvendelse, og det demokratiske element i det her forslag er ikke så meget et spørgsmål om stemmeret eller ikke stemmeret i Sikkerhedsudvalget. Det er de demokratiske dimensioner, som handler om gennemsigtighed, om klarhed, om at man kan få et grundlag at diskutere på og prioritere i forhold til, for det, der tilsyneladende er det meget store problem, er, at uanset informationskampagne – også en række informationskampagner – er der stadig væk så stort et fravær af bevidsthed om det regelsæt, som man har, at der er brug for at give et redskab, som kan bringe det til faktisk opfyldelse.

Der er faktisk dele af de bemærkninger, som hr. Tom Behnke kom med, som jeg til fulde er enig i, nemlig at dette er et vigtigt spørgsmål for det lokale demokrati, for skolebestyrelser, for kommunalbestyrelser, for ledelser, for bestyrelser rundtomkring på vores uddannelsesinstitutioner. Derfor er det vigtigt at give dem et grundlag at foretage deres prioriteringer ud fra. Det her er ikke en kortslutning af de lokale, demokratiske processer. Dette er ikke Folketinget, som sætter ind med arealkrav og luftkrav og så fremdeles, uanset at det jo efterspørges fra en række af Folketingets partier.

Det, der er muligheden i dette lovforslag, er, at med et klart placeret ansvar hos ledelsen, kan der på hver enkelt institution udarbejdes en vurdering af, hvordan det rent faktisk står til med undervisningsmiljøet, herunder også niveauet for mobning eller psykisk chikane, eller hvad man nu vil kalde det på forskellige niveauer i vores uddannelsessystem, og denne vurdering af de faktiske forhold kan det enkelte sted følges op af en egentlig handlingsplan med en mulighed for at prioritere og med en plan for, hvordan man vil følge op, så de ting, som man gerne vil gøre, rent faktisk bliver til virkelighed.

Det gør, at et andet demokratisk element bringes i spil, nemlig at det nytter at være aktiv, ikke kun i forhold til at få en minister til at fremsætte et lovforslag, ikke kun i forhold til forhåbentlig at sikre et flertal for dette lovforslag, men også i forhold til at gøre selve lovforslaget til noget vigtigt, for det forudsætter nemlig noget så besværligt som konkret aktiv deltagelse på den enkelte uddannelsesinstitution i forhold til det her spørgsmål. Det er nemlig dér,

det gode undervisningsmiljø skabes, det er dér, diskussionen skal være, og det er dér, prioriteringen skal foregå. Det er jo også af samme grund, at der ikke er knyttet en kæmpestor og milliardtung økonomi til dette forslag.

Det er givet, at der skal foretages investeringer. Det er jo bl.a. set i lyset af det, at regeringen har indgået en aftale med Kommunernes Landsforening om renovering og nybygning af folkeskoler, men det er nødvendigt, at man også inden for de eksisterende rammer forstår at prioritere sådan, at de undervisningsmiljøproblemer, der så afdækkes, kan løses på de institutioner, hvor man har dem, alt efter problemets karakter.

Derfor håber jeg også, at hr. Søren Kolstrup – om forslaget måtte blive vedtaget, hvilket jeg meget håber – også vil lade opfordringen »det nytter at være aktiv« følge lovforslaget, når det skal gøre et bedre undervisningsmiljø til virkelighed på den enkelte uddannelsesinstitution.

Det giver måske ikke så meget taletid i radio eller fjernsyn eller anledning til rapporter, men det giver anledning til et helt almindeligt engageret arbejde, som man kender det fra elevråd og andre steder, at afdække, hvad problemerne er, at drøfte med ledelsen, med forældrebestyrelsen, med kommunalbestyrelsen, hvad der skal gøres ved det, ved at drøfte med institutionsbestyrelsen og andre, hvordan man løser de problemer, der er.

Derfor synes jeg, det er et helt nødvendigt lovforslag og også et lovforslag, der er på sin plads i forhold til det regelsæt, vi har i forvejen, sådan at det regelsæt kan blive tilgængeligt. Det er også lige præcis det, der er pointen med centret.

I stedet for at man på hver enkelt skole skal opfinde dybe tallerkener, så man kan bespise samtlige børnehaveklasse, så kan man opsamle erfaring med, hvordan dette spørgsmål håndteres, hvordan man laver en undervisningsmiljøvurdering, hvad det er for nogle spørgsmål, man løber ind i, hvor man kan drøfte det her. Man får et sted, som har den forpligtelse, og det er, som også hr. Ole Sohn har bemærket, ikke besluttet, hvor centret skal placeres, og det er selvfølgelig også noget af det, som vi kan vende tilbage til.

Med de få bemærkninger vil jeg sige, at jeg ser meget frem til udvalgsarbejdet, for jeg synes, at der trods de mange spørgsmål og ønsker om en langt mere videregående lovgivning var en meget konstruktiv indstilling. Jeg synes, det